

SL

SL

SL

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 16.12.2010
COM(2010) 775 konč.

2010/0373 (COD)

Predlog

UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvajanju tehničnih zahtev za kreditne prenose in neposredne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009

(Besedilo velja za EGP)

SEC(2010) 1583 konč.

SEC(2010) 1584 konč.

SEC(2010) 1585 konč.

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Pričujoči predlog spada v kontekst vzpostavljanja notranjega trga plačilnih storitev v eurih (Enotno območje plačil v eurih ali SEPA), na katerem obstaja učinkovita konkurenca in na katerem se režim za čezmejna plačila ne razlikuje od režima za nacionalna plačila, ter s tem ustvarja precejšnje prihranke in koristi za širše evropsko gospodarstvo. SEPA bo evropskim državljanom in podjetjem omogočila uporabniku prijazne in zanesljive plačilne storitve v eurih po konkurenčnih cenah in ustvarila platformo za razvoj inovacij, povezanih s plačili.

Čeprav je SEPA uživala močno podporo tako Evropske komisije kot Evropske centralne banke, je bila sprva zastavljena predvsem kot tržni projekt. Vseevropske sheme kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev je oblikoval in uvedel Evropski svet za plačila (European Payments Council, EPC), organ odločanja in usklajevanja, ki ga je ustanovil evropski bančni sektor za namen vzpostavitve SEPA. Dejstvo pa je, da glede na trenuten počasen trend prehoda na SEPA vse kategorije zainteresiranih strani vedno bolj spoznavajo, da bi bila določitev pravno zavezujočega končnega datuma potrebna za uspešen zaključek projekta.

Polna vključitev plačilnega trga bo dosežena šele, ko bodo vseevropski plačilni instrumenti v celoti zamenjali obstoječe nacionalno določene instrumente. Za dosego tega cilja so v okviru te uredbe določeni končni datumi prehoda za kreditne prenose in neposredne bremenitve v eurih.

Splošno ozadje

28. januarja 2008 so bili sproženi SEPA kreditni prenosi (SCT). Skoraj dve leti kasneje, 2. novembra 2009, je sprožitev SEPA neposrednih bremenitev (SDD) predstavljala drugi ključni mejnik na poti do uresničitve SEPA skozi vseevropske sheme.

Varni in učinkoviti plačilni sistemi so ključni za izvajanje ekonomskih transakcij in za ustrezno delovanje notranjega trga. Euro kot enotna valuta že od leta 2002 olajšuje gotovinska plačila med državami članicami. Kljub temu pa iz številnih razlogov elektronski vseevropski plačilni instrumenti še zdaleč ne nadomeščajo nacionalnih plačil. Prevladujoča negotovost na trgu, splošno neugodna gospodarska klima, slabši položaj pobudnikov v mrežnem poslovanju, občutek, da obstaja pomanjkanje pravne varnosti glede ustreznega dolgoročnega poslovnega modela za SDD, ki bi bil popolnoma v skladu s konkurenčnimi pravili EU, ter dvojni stroški vzdrževanja SEPA in obstoječih nacionalnih plačilnih sistemov so privedli mnoge subjekte na trgu, predvsem na strani ponudbe, k pozivu za določitev končnega datuma v okviru EU zakonodaje za prenos v sistem SEPA. Dve resoluciji Evropskega parlamenta¹ poudarjata prednosti in potrebo po določitvi končnega datuma prehoda na sistem SEPA, prav tako pa tudi sklepi Sveta za ekonomske in finančne zadeve (ECOFIN)², ki je Komisijo pozval, da v tesnem sodelovanju z Evropsko centralno banko izvede podrobno oceno. V skladu s členom 127 Pogodbe o delovanju Evropske unije je osnovna naloga Evropske centralne banke

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0057+0+DOC+XML+V0//EN>

² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf

podpirati nemoteno delovanje plačilnih sistemov. Tako je Evropska centralna banka odigrala pomembno vlogo pri nudenju smernic trgu za razvoj SEPA.

Dve leti po njihovi sprožitvi, število izvršenih SEPA kreditnih prenosov v okviru klirinških in poravnalnih mehanizmov znotraj euroobmočja še ni doseglo praga 10 %. Linearna ekstrapolacija sedanjega trenda prehoda na SEPA (ki avgusta 2010 znaša 9,3 %) kaže na to, da bi za popoln prenos v SEPA potrebovali okoli 30 let. Tudi po bolj optimističnih scenarijih je malo verjetno, da bi se prehod na SEPA zaključil prej kot v 15–20 letih brez dodatnega zakonodajnega posredovanja. Omenjena počasna odzivnost v veliki meri zavira prehod na SEPA, kar bi posledično lahko precej zmanjšalo neposredne in posredne potencialne koristi SEPA za širše evropsko gospodarstvo³. Čeprav bo prehod na SEPA zahteval od uporabnikov, vključujoč prebivalstvo ter mala in srednje velika podjetja, spremembo navad in uporabo skupnega vseevropskega načina številčenja bančnih računov na podlagi IBAN in BIC, bo pri tem prehodu pomagal tudi sektor ponudnikov s specifičnimi akcijami informiranja, vključitvijo IBAN in BIC na bančne izpiske in plačilne kartice ter z omogočanjem avtomatskega prehoda na nov sistem.

Obstoječe določbe na področju, na katerega se nanaša predlog

Ta pobuda bo dopolnjevala obstoječ pravni okvir za plačilne storitve znotraj EU.

Od 1. novembra 2009 Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti zamenjuje Uredbo (ES) št. 2560/2001⁴. Omenjena uredba je dejansko zmanjšala stroške čezmejnih plačil v eurih do 50 000 EUR na raven stroškov nacionalnih plačil in spodbudila evropsko plačilno industrijo k razvoju vseevropske plačilne infrastrukture, potrebne za vzpostavitev SEPA.

Cilj Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (tako imenovane Direktive o plačilnih storitvah ali PSD)⁵ je vzpostaviti standardizirane pogoje in pravice za na trgu ponujane plačilne storitve, v korist potrošnikov in podjetij znotraj celotne Unije, ter zagotoviti harmonizirano pravno podlago za SEPA.

Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Cilji predloga so skladni s politikami in cilji, za katere si prizadeva Unija. Prvič, izboljšali bodo delovanje notranjega trga plačilnih storitev. Drugič, na splošno podpirajo druge politike Unije, zlasti politiko varstva potrošnikov (z omogočanjem varnih, vseevropskih plačilnih sistemov) in konkurenčno politiko (z določitvijo enakih obveznosti, pravic in možnosti za vse subjekte na trgu ter poenostavitvijo čezmejnega zagotavljanja plačilnih storitev, kar povečuje konkurenčnost). Ocena vpliva, priložena temu predlogu, sklepa, da bi samo hiter in celovit prehod na vseevropske kreditne prenose in neposredne bremenitve omogočil vse koristi integriranega plačilnega trga. Izkazalo se je, da tržne sile in samoregulativni poskusi ne

³ Potencialne neposredne in posredne koristi SEPA presegajo 300 milijard EUR v obdobju šestih let, pod pogojem, da je prehod na instrumente SEPA popoln in hiter. *Glej SEPA: potencialne koristi (SEPA: potential benefits at stake)*, Cap Gemini, 2007,

⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/sepa-capgemini_study-final_report_en.pdf

⁵ UL L 266, 9.10.2009, str. 11.

⁵ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:319:0001:01:EN:HTML>

zadoščajo za uspešno izvedbo usklajenega prehoda na SEPA. Z olajševanjem ekonomskih transakcij znotraj Unije hkrati prispevajo k doseganju širših ciljev strategije Evropa 2020⁶.

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANKAMI IN OCENA VPLIVA

Posvetovanje z zainteresiranimi strankami

Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošni profil vprašancev

Med junijem in avgustom 2009 je Generalni direktorat za notranji trg in storitve organiziral javno posvetovanje z zainteresiranimi stranmi o tem, ali in kako naj se določijo končni roki za prehod od obstoječih nacionalnih kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev na nove SEPA plačilne instrumente, ter objavil rezultate v septembru 2009. Povzetek posvetovanja je bil objavljen na spletni strani omenjenega Generalnega direktorata⁷.

S strani Posvetovalnega odbora evropskih podjetij (EBTP – European Business Test Panel) je bilo izvedenih več letnih posvetovanj o SEPA. Zadnje posvetovanje je potekalo v drugi polovici leta 2009, udeležilo pa se ga je več kot 400 podjetij. Od tega je bilo 85 % malih in srednje velikih podjetij in 15 % velikih podjetij. Posvetovanje iz leta 2009 je vključevalo vprašanja opuščanja obstoječih plačilnih instrumentov in določitve končnega datuma za prehod na SEPA.

Poleg tega že nekaj časa trajajo razprave z bančno panogo o poslovnem modelu za SEPA neposrednih bremenitev (SDD). Te razprave so bile osredotočene na vprašanje večstranskih pristojbin za izmenjavo (MIF)⁸ in so privedle do sprejema prehodnih določb o MIF v Uredbi (ES) št. 924/2009. Vendar pa so se izmenjave mnenj nadaljevale, ker panoga še ni določila dolgoročnega poslovnega modela za SDD. Da bi bankam zagotovili smernice za delovanje, sta Komisija in ECB marca 2009 izdali skupno izjavo, tej pa je sledil Delovni dokument Komisije novembra 2009⁹. Javno posvetovanje o tem dokumentu je bilo zaključeno decembra 2009. Poleg tega so službe Komisije decembra 2009 in januarja 2010 izbranim bankam poslale vprašalnik. Pozornost je bila posvečena dvojnemu stroškom, ki jih posameznim ponudnikom plačilnih storitev povzroča hkratno vzdrževanje plačilnih sistemov in postopkov (plačilnih platform) za obstoječa nacionalna plačila in nova vseevropska SEPA plačila. V ta namen je bilo izmed največjih bank oziroma bančnih skupin v Evropi izbranih devetnajst, ki so predstavljale mešanico komercialnih bank, združenih bank in hranilnic iz devetih držav. Podobna anketa je bila poslana obdelovalcem plačil in uporabnikom plačilnih storitev (večinoma podjetjem), vendar število odzivov ni zadoščalo za analizo.

Med letoma 2008 in 2010 je bilo izvedenih več razprav in izmenjav mnenj z državami članicami, finančnimi institucijami, potrošniškimi organizacijami ter drugimi socialnimi in ekonomskimi partnerji, predvsem s pomočjo obstoječih posvetovalnih odborov za področje

⁶ V povezavi s strategijo Evropa 2020 je bil ta predlog prepoznan kot ena od ključnih iniciativ Evropske digitalne agende, sprejete s strani Komisije v maju 2010, http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/documents/digital-agenda-communication-en.pdf.

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/feedback_migration-2009_09_29_en.pdf

⁸ Večstranska pristojbina za izmenjavo je znesek, ki ga ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila plača ponudniku plačilnih storitev plačnika kot nagrado za izvedbo posamezne transakcije neposredne bremenitve.

⁹ Več informacij in celotna besedila teh dokumentov najdete na: http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/banking.html.

plačilnega prometa malih vrednosti: s Strokovno skupino za trg plačilnih sistemov (Payments Systems Market Expert Group, PSMEG), Odborom za plačila (Payments Committee, PC) in EU forumom nacionalnih SEPA koordinacijskih odborov (EU Forum of national SEPA Coordination Committees).

Razprave, odzivi in pisni prispevki zainteresiranih strani so se uporabili kot podlaga za analizo, predstavljeno v dveh dokumentih Komisije: v oceni vpliva, priloženi temu predlogu, in v delovnem dokumentu, ki je bil med 7. in 23. junijem 2010 na spletni strani Komisije na voljo javnosti, ki je lahko dala pripombe nanj. Omenjeni delovni dokument je obravnaval številna vprašanja, potrebna za določitev obveznega končnega datuma za kreditne prenose in neposredne bremenitve.

Povzetek odzivov in njihovo upoštevanje

Med vsemi zainteresiranimi stranmi je določitev roka za dokončen prehod na SEPA na podlagi zavezujoče uredbe EU požela široko podporo: samo zakonodaja na ravni Unije lahko zagotovi potreben zagon za široko uporabo vseevropskih kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev. Zagovarjalo se je stališče, da naj SEPA instrumenti obstoječe instrumente ne samo dopolnjujejo, temveč zamenjajo.

Medtem ko je večina zainteresiranih strani zagovarjala pristop, po katerem bi določili dva ločena roka za prehod kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev, so nekateri zagovarjali enoten končni datum za obe plačilni storitvi. Poleg tega so nekateri uporabniki in ponudbena stran močno zagovarjali daljše obdobje za prehod, predvsem za neposredne bremenitve.

Na podlagi odgovorov, prejetih v okviru posvetovanja, in drugih izjav panoge je Komisija 17. novembra opravila končno javno posvetovanje za obravnavo dveh pomembnih vprašanj. Prvo obravnavano vprašanje je bilo, ali bi morala uredba neposredno predpisovati plačilne sheme, razvite s strani plačilne panoge, namesto da uporablja pristop, ki temelji na obveznih tehničnih zahtevah, drugo pa, ali bi bilo treba v interesu jasnosti vključiti posebne pravne določbe glede ustreznega dolgoročnega poslovnega modela za neposredne bremenitve.

Rezultat intenzivnega posvetovanja je bila odločitev, da je mešani pristop, ki vključuje določitev enotnih standardov in splošnih tehničnih zahtev, najprimernejši za določitev vseevropskih plačilnih instrumentov. Omenjene tehnične zahteve naj bi se nanašale na celotno verigo transakcij plačilnih storitev, od enega uporabnika plačilnih storitev do drugega, preko ponudnikov plačilnih storitev vsakega izmed njiju. Tako bi bilo mogoče doseči vse koristi SEPA, ki na trgu nastajajo na strani povpraševanja (uporabniki plačilnih storitev). Vendar je ponudbena stran prosila za uporabo obstoječih SEPA shem, ki jih je razvila evropska bančna panoga.

Veliko zainteresiranih strani je pozdravilo predlog, da lahko države članice izvzamejo posebne nacionalne plačilne produkte, ki izpolnjujejo nekatere pogoje (na primer notranje transakcije, tržni delež pod pragom), za omejen čas, po zaključku katerega bi bilo treba vse obstoječe produkte zamenjati. Drugi pa bi želeli trajni izvzem, da bi tako lahko še naprej uporabljali take posebne produkte. Odgovori v okviru posvetovanja so tudi dosledno potrdili, da obstaja močna potreba po razjasnitvi ustreznosti dolgoročnega poslovnega modela za neposredne bremenitve, skladnega s konkurenčnimi pravili EU.

Zbiranje in uporaba strokovnega znanja in izkušenj

Obširna študija stroškov in koristi prehoda na SEPA je bila naročena pri Cap Gemini Consulting, njeni rezultati pa objavljeni januarja 2008.

Poleg tega je avgusta 2008 Komisija objavila študijo, naročeno pri Van Dijk Consultants, z namenom priprave spremljanja vpliva SEPA na potrošnike.

Ocena vpliva

Komisija je opravila oceno vpliva, navedeno v delovnem programu. Pripravljena je bila v tesnem sodelovanju z ECB.

Ocena vpliva obravnava vprašanje počasnega prehoda na SEPA kreditne prenose (SCT – SEPA credit transfer) in SEPA neposredne bremenitve (SDD – SEPA direct debit), katerega posledica je soobstoj obstoječih nacionalnih instrumentov in SEPA plačil. Obravnava temeljni razlog počasnega procesa prehoda: negotovost glede dokončanja SEPA in povezani viri problemov, kot so pomanjkanje spodbud za razvoj SEPA produktov, ki popolnoma zadovoljujejo potrebe uporabnikov, nepripravljenost investirati zaradi neugodnega položaja prvega pobudnika in razdrobljena stran povpraševanja z nizko stopnjo poznavanja SEPA. Naštevata tudi učinke počasnega prehoda. Na mikro ravni se izkaže, da morajo tržni subjekti tako na strani ponudbe kot na strani povpraševanja vzdrževati več plačilnih platform, kar posledično prinese dvojne operativne stroške vzdrževanja teh sistemov in negativne donose za SEPA investicije. Na makro ravni pa vztrajanje pri nacionalni razdrobljenosti trga EU vodi k neizkoriščeni ekonomiji obsega, omejuje konkurenco in zavira inovacije.

Ocena vpliva obravnava tri scenarije: brez posredovanja, dodatne spodbude za prehod na SEPA brez določitve končnega datuma in učinki določitve končnega datuma prehoda. Ocena vpliva zaključuje, da je za evropski trg plačil, evropsko gospodarstvo in zainteresirane strani najkoristneje določiti končni datum prehoda z uporabo uredbe.

Nato ocena vpliva preuči najboljše načine uvajanja končnega datuma na tehnični ravni, tako da obravnava možnosti politike za uvedbo končnega datuma na več področjih.

Referenčna osnova prevzemanja vseevropskih kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev. Priporočeno je določiti končni datum na podlagi splošnih tehničnih zahtev, torej zahtev, ki morajo biti izpolnjene za vseevropske kreditne prenose in neposredne bremenitve. Tehnične zahteve bodo zajemale obstoječe mednarodne in evropske standarde.

Sfera transakcij. Priporočeno je slediti pristopu, po katerem bi tehnične zahteve, določene s končnim datumom, veljale znotraj celotne sfere plačilnih transakcij, torej za vse naslednje primere: „stranka – ponudnik plačilnih storitev“, „ponudnik plačilnih storitev – stranka“ in „ponudnik plačilnih storitev – ponudnik plačilnih storitev“. Ocena 84 milijard eurov operacijskih prihrankov na strani povpraševanja je v celoti odvisna od integracije plačilnega trga, ki se razteza preko meje medbančnega prostora.

Specifikacija produktov. Priporoča se določitev končnega datuma tudi za produkte tržnih niš, kot so kreditni prenosi in neposredne bremenitve, ki predstavljajo plačila majhnega obsega in ponujajo specifične funkcionalnosti. Vendar pa bo z namenom omogočanja potrebnih prilagoditev v shemah SEPA bančnih nakazil in SEPA neposrednih bremenitev dopuščeno prehodno obdobje 3–5 let.

Okvir držav članic. Priporoča se slediti možnosti, ki predvideva določitev skupnega končnega datuma za euroobmočje in kasnejšega skupnega končnega datuma za države izven

euroobmočja. Ker delež plačil v eurih izven euroobmočja po ocenah predstavlja le 2 % vseh plačil v eurih, hitra in popolna vključitev držav članic izven euroobmočja ni ključna za uspeh SEPA.

Rok za prehod. Priporoča se slediti možnosti določitve ločenih končnih datumov: za kreditne prenose najkasneje eno leto, za neposredne bremenitve pa dve leti po začetku veljavnosti zadevne uredbe. Ta časovni okvir dejansko pomeni, da bodo imele zainteresirane strani približno 30 mesecev za pripravo na prehod na SEPA kreditne prenose in 42 mesecev za prehod na SEPA neposredne bremenitve, šteto od dneva sprejetja predloga Komisije.

Jasnost glede dolgoročnega poslovnega modela za vseevropske neposredne bremenitve. Priporoča se prepovedati splošno uporabo večstranskih pristojbin za izmenjavo (MIF) za vsako transakcijo neposredne bremenitve med ponudniki plačilnih storitev (in uporabo ukrepov z enakovrednim ciljem ali učinkom). Kljub temu bi bile večstranske pristojbine za izmenjavo dovoljene pod določenimi pogoji za transakcije z neposredno bremenitvijo, ki jih ni mogoče pravilno izvesti oziroma pri katerih ponudnik plačilnih storitev zahteva povračilo.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Povzetek predlaganih ukrepov

Predlog določitve tehničnih zahtev za kreditne prenose in neposredne bremenitve želi doseči:

- določitev ločenih končnih datumov za prehod za kreditne prenose in neposredne bremenitve z uvedbo niza enotnih standardov in splošnih tehničnih zahtev,
- zagotovitev dostopnosti ponudnikov plačilnih storitev za transakcije s kreditnim prenosom, v smislu obveze o dostopnosti za transakcije z neposrednimi bremenitvami iz člena 8(1) Uredbe (ES) št. 924/2009, ter interoperabilnosti plačilnih sistemov.

Pravna podlaga

Člen 114(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Načelo subsidiarnosti

Načelo subsidiarnosti se uporablja, ker predlog ni v izključni pristojnosti Unije.

Države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predloga iz naslednjih razlogov:

V tem trenutku obstajajo v skoraj vseh državah članicah nacionalni načrti prehoda na SEPA. Čeprav vsi omenjeni načrti podpirajo prehod na SEPA, pa le redki predvidevajo sistematično in popolno zamenjavo obstoječih plačilnih instrumentov do določenega datuma. Končni datumi, določeni s strani zainteresiranih strani na nacionalni ravni, se razlikujejo med državami članicami. Pomanjkanje usklajenosti med državami članicami in med zainteresiranimi stranmi bo, ob nedoločenem skupnem končnem datumu na ravni Unije, v najboljšem primeru povzročalo težave pri prehodu na SEPA, v najslabšem primeru pa zastoj, ki bo preprečil dokončen prehod. Poleg tega je določitev končnih datumov pogosto pogojena z drugimi pogoji. Omenjeni načrti tako ne omogočajo zadostnega zagona za hiter in celovit prehod na SEPA, prav tako pa niso usklajeni med državami članicami.

Cilji predloga bodo boljše doseženi z delovanjem na ravni Unije iz naslednjih razlogov:

Po sami naravi zahteva integriran trg za plačila v eurih vseevropski pristop, saj morajo biti osnovni standardi, pravila in postopki enotni v vseh državah članicah. Tak pristop podpira cilj člena 3 Pogodbe o Evropski uniji, ki govori o notranjem trgu ter ekonomski in monetarni uniji, katere valuta je euro. Samo pristop na evropski ravni, usklajen na strani ponudbe in na strani povpraševanja, lahko omogoči izkoristek vseh prednosti omrežja. Alternativa pristopu, ki zajema sodelovanje celotne Unije, bi bil sistem mnogostranskih ali dvostranskih sporazumov, katerih zapletenost in stroški bi bili preveliki v primerjavi z zakonodajo na ravni Unije. Poseg na ravni Unije bi tako bil v skladu z načelom subsidiarnosti.

Predlog je zato v skladu z načelom subsidiarnosti.

Načelo sorazmernosti

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov:

Predlog je strogo omejen na to, kar je potrebno za doseg ciljev.

Za vsa predlagana pravila so bili opravljeni preskus sorazmernosti in intenzivna posvetovanja, da bi zagotovili primerno in sorazmerno ureditev.

Cilj predloga je kar se da zmanjšati učinek sprememb na vse zainteresirane strani. Tehnične zahteve, našteje v prilogi k Uredbi, so bile sestavljene na način, ki omogoča uporabo obstoječih vseevropskih shem brez omejevanja prožnosti in inovacij.

Poleg tega pa predlog omogoča državam članicam, da se same odločijo o imenovanju pristojnih organov in tako, če želijo, ohranijo obstoječe upravne strukture in organe, kar bi zmanjšalo njihove stroške.

Izbira instrumentov

Predlagani instrumenti: uredba.

Drugi instrumenti ne bi bili primerni iz naslednjih razlogov:

Določitev končnega datuma prehoda na vseevropske kreditne prenose in neposredne bremenitve zahteva standardizacijo na tehnični ravni ter največjo možno raven usklajenosti. Zaradi omenjenega razloga je uporaba uredbe primernejša od direktive. Poleg tega bo zaradi omrežne povezanosti plačilne industrije večino koristi SEPA mogoče doseči šele, ko bo notranji prehod na vseevropske plačilne instrumente zaključen v vseh državah članicah. Uporaba direktive bi zaradi možnosti različnih nacionalnih implementacij lahko ohranila trenutno razdrobljenost plačilnega trga. Nenazadnje bi tak pristop zaradi časa, ki je potreben za prenos direktive v zakonodajo držav članic, pomenil zamudo pri prehodu na SEPA. Zato se za določitev končnega datuma prehoda na SEPA priporoča uporaba pravnega instrumenta uredbe.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Proračunskih posledic (razen običajnih administrativnih stroškov, povezanih z zagotavljanjem upoštevanja EU zakonodaje) ne bo, saj ni predvidena ustanovitev nobenih novih odborov ali

prevzemanje finančnih obveznosti. Po drugi strani pa je tudi Komisija pomemben uporabnik plačilnih storitev in bo zato skupaj z ostalimi uporabniki imela koristi od povečanja konkurence, ki bo nastalo zaradi SEPA.

5. DODATNE INFORMACIJE

Poenostavitev

Namen predloga je poenostaviti zakonodajo, saj člen 3 v eni sami določbi združuje določbo o dosegljivosti neposrednih bremenitev iz Uredbe št. 924/2009 in podobno določbo o dosegljivosti kreditnih prenosov. Poenostavljeno obravnavanje plačil bo imelo koristne učinke za zainteresirane strani, med njimi tako za državne uprave in podjetja kot za posameznike.

S tem ko bo uredba zmanjšala razdrobljenost med državami članicami in vzpodbujala konkurenco na evropskem plačilnem trgu, bo prispevala k poenostavitvi plačilnih postopkov.

Na primer, državnim upravam kot pogostim uporabnikom plačilnih instrumentov bo SEPA koristila, saj poenostavlja njihove plačilne postopke in jim tako omogoča učinkovitejšo in bolj neposredno obdelavo plačil. Olajšala bi se oddaja javnih naročil na področju plačilnih storitev na ravni Unije, saj se bi povečalo število potencialnih ponudnikov plačilnih storitev, njihove ponudbe bi bilo mogoče bolje primerjati, neučinkovitosti zaradi nacionalnih plačilnih formatov pa bi izginile. Kombinacija spletne možnosti izdaje računov in SEPA kot temeljne plačilne platforme bi tudi olajšala avtomatsko poravnavo izdanih računov in plačil.

Potrošnikom, ki postajajo vse bolj mobilni v poslovnem in zasebnem življenju, pa zaradi standardiziranih čezmejnih plačil ne bi bilo treba imeti odprtih več bančnih računov v različnih državah.

Zaradi ekonomije obsega in enotnih standardov, ki bi jih dosegli v SEPA, bi za ponudnike plačilnih storitev in obdelovalce plačil postala plačila znotraj Unije veliko učinkovitejša.

Razveljavitev veljavne zakonodaje

Sprejetje predloga bi razveljavilo člen 8 Uredbe (ES) št. 924/2009 o dostopnosti transakcij z neposredno bremenitvijo. Zaradi preglednosti in poenostavitve je vsebina omenjenega člena vključena v člen 3 tega predloga.

Klavzula o pregledu/reviziji/časovni omejitvi veljavnosti

Predlog vključuje klavzulo o pregledu.

Evropski gospodarski prostor

Predlagani akt zadeva EGP in ga je treba zato razširiti na Evropski gospodarski prostor.

Podrobna razlaga predloga

Kratek povzetek v nadaljevanju orisuje glavne sestavine Uredbe, njegov namen pa je olajšanje postopka odločanja.

Člen 1 – vsebina in področje uporabe – navaja, da Uredba obsega izvajanje vseh transakcij s kreditnim prenosom in neposredno bremenitvijo v eurih znotraj Unije. Ne obsega pa nekaterih

vrst plačilnih transakcij, kot so transakcije s plačilnimi karticami, denarna nakazila in plačilne transakcije, izvedene s pomočjo telekomunikacijskih, digitalnih ali IT naprav, katerih posledica ni kreditni prenos ali neposredna bremenitev. V namen spodbujanja konkurence in učinkovitosti Uredba s trga ne bi smela izključiti netradicionalnih plačilnih shem, zlasti kadar temeljijo na pravih skupnih shem, ki vključujejo kreditne prenose oziroma neposredne bremenitve. Določbe te uredbe se torej nanašajo le na kreditne prenose ali neposredne bremenitve, ki so osnova transakcije.

Člen 2 – definicije – kolikor je mogoče, so usklajene z definicijami iz Direktive 2007/64/ES. Ker pa ima Uredba omejen obseg v primerjavi z Direktivo o plačilnih storitvah, so bile nekatere definicije prirejene potrebam tega predloga.

Člen 3 – dostopnost ponudnikov plačilnih storitev za transakcije s kreditnim prenosom je usklajena z obvezo o dostopnosti transakcij z neposredno bremenitvijo iz člena 8 Uredbe (ES) št. 924/2009.

Člen 4 – tehnična interoperabilnost – ki je potrebna za nemoteno delovanje plačilnih shem in sistemov, preko katerih je možno sodelovanje znotraj celotne Unije, na podlagi enakih standardov, brez tehničnih ovir za obdelavo plačil za subjekte na trgu.

Člen 5 in Priloga – tehnične zahteve za transakcije s kreditnim prenosom in neposredno bremenitvijo – uvaja se rok za prehod na vseevropske instrumente z določitvijo nekaterih pomembnih standardov, ki jih uporablja plačilna industrija, kot obveznih in opredelitvijo tehničnih zahtev, ki se nanašajo na ponudnike plačilnih storitev in na stranke.

Člen 6 – pristojbine za izmenjavo za transakcije z neposredno bremenitvijo – določa, da po 31. oktobru 2012 večstranske pristojbine za izmenjavo na transakcijo ne bodo dopustne za nacionalne in čezmejne neposredne bremenitve. Določa tudi splošne pogoje za pristojbine za izmenjavo (večstranske, dvostranske in enostranske) za R-transakcije, usklajene z delovnim dokumentom o „Uporabnosti člena 81 Pogodbe ES za večstranska medbančna plačila za SEPA neposredne bremenitve“, ki ga je Komisija objavila 3. novembra 2009.

Člen 7 – oprostitev – nanaša se na obstoječe produkte tržnih niš, ki bi jih bilo prav tako treba opustiti po ustreznem prehodnem obdobju.

Člen 8 – dostopnost za plačilo zagotavlja, da če je kreditni prenos v evrih ali neposredna bremenitev v evrih sprejet na domačem nacionalnem trgu, se bo uporabljal tudi pri čezmejnih transakcijah z evrskega računa in na evrski račun.

Člen 9 – pristojni organi – pooblašča pristojne organe za sprejetje potrebnih ukrepov za zagotavljanje upoštevanja obveznosti, ki jih določa ta uredba.

Člen 10 – kazni – zahteva od držav članic, da sporočijo Komisiji podrobnosti o kaznih.

Člen 11 – izvensodni pritožbeni postopki in postopki izvensodnega reševanja sporov – obvezuje države članice, da ustanovijo telesa za izvensodno reševanje sporov, ki se bodo ukvarjala z reševanjem sporov, povezanih z Uredbo. Hkrati zahteva, da Komisijo obvestijo o teh ukrepih.

Členi 12 do 15 – sprejetje delegiranih aktov – omogočajo posodabljanje tehničnih zahtev.

Člen 16 – klavzula o reviziji – določa obveznost poročanja, skupaj (če je potrebno) s predlogom za spremembe.

Člen 17 – prehodne določbe – zagotavlja, da bodo končni datumi za države članice euroobmočja veljali prej, med tem ko se za države nečlanice euroobmočja zaradi njihovega manjšega deleža plačil v eurih odobri prehodno obdobje.

Predlog

UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvajanju tehničnih zahtev za kreditne prenose in neposredne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije¹⁰,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹²,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vzpostavitev enotnega trga elektronskih plačil v eurih, brez osnovnih razlikovanj med nacionalnimi in čezmejnimi plačili, je potrebna za ustrezno delovanje notranjega trga. V ta namen želi projekt enotnega območja plačil v eurih (v nadaljevanju: SEPA – Single Euro Payments Area) razviti enotne vseevropske plačilne instrumente, ki bi zamenjali obstoječe nacionalne plačilne instrumente. Kot rezultat uvedbe odprtih, enotnih plačilnih standardov, pravil in praks, ter s pomočjo enotne obdelave plačil, bi SEPA morala omogočiti državljanom in podjetjem EU uporabo varnih, uporabniku prijaznih in zanesljivih plačilnih storitev v eurih po konkurenčnih cenah. Dokončen prehod na SEPA bi ustvaril tudi ugodne pogoje za povečanje konkurence na področju plačilnih storitev ter za neoviran razvoj in hitro, vseevropsko uvedbo inovacij, povezanih s plačili. Posledično bi elektronske plačilne storitve v evrih morale zaradi izboljšane ekonomije obsega, izboljšane operativne učinkovitosti in okrepljene konkurence ustvarjati splošni pritisk na cene v smeri njihovega zniževanja, saj predstavljajo boljše rešitev od vseh, s katerimi konkurirajo. Učinki tega bi morali biti pomembni, zlasti v državah članicah, v katerih so plačila, primerjalno gledano,

¹⁰ UL C, str.

¹¹ UL C, str.

¹² UL C, str.

¹³ UL C, str.

razmeroma draga. Prehoda na SEPA zato ne bi smele spremljati splošne podražitve, niti za uporabnike plačilnih storitev nasploh niti konkretno za potrošnike.

- (2) Uspeh SEPA je zelo pomemben v ekonomskem, monetarnem in političnem kontekstu. Je popolnoma v skladu s strategijo Evropa 2020, ki želi doseči močnejše gospodarstvo, v katerem blaginja izhaja iz inovacij in učinkovitejše rabe razpoložljivih virov. Oba, Evropski parlament, v svojih resolucijah z dne 12. marca 2009¹⁴ in 10. marca 2010¹⁵ o uvedbi SEPA, in Svet, v svojih zaključkih, sprejetih 2. decembra 2009¹⁶, sta poudarila pomembnost hitrega prehoda na SEPA.
- (3) Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu¹⁷ predstavlja sodobno zakonsko podlago za vzpostavitev notranjega trga plačil, pri čemer je SEPA ključni element.
- (4) Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001¹⁸ prav tako zagotavlja številne poenostavitvene ukrepe za uspeh SEPA, kot so razširitev načela enakih stroškov za čezmejne neposredne bremenitve.
- (5) Poleg tega se samoregulativni poskusi evropskega bančnega sektorja v okviru pobude SEPA se niso izkazali za zadostne za uspešno izvedbo usklajenega prehoda na vseevropske sheme za kreditne prenose in neposredne bremenitve na strani ponudbe in na strani povpraševanja. Poleg tega se za ta samoregulativni proces niso uporabljali ustrezni mehanizmi upravljanja, kar lahko delno pojasni počasno sprejemanje na strani povpraševanja. Samo hiter in celovit prehod na vseevropske kreditne prenose in neposredne bremenitve bo omogočil vse koristi integriranega plačilnega trga, s čimer bi lahko ukinili visoke stroške hkratnega vzdrževanja obstoječih in SEPA produktov.
- (6) Zato je treba določiti pravila za izvajanje vseh transakcij s kreditnimi prenosi in neposrednimi bremenitvami v eurih znotraj Unije. Kljub temu pa v tem trenutku še ni primerno vključiti transakcij s karticami, saj so enotni standardi za evropska plačila s karticami še v fazi razvoja. Denarna nakazila, notranje obdelana plačila, plačilne transakcije velikih vrednosti med ponudniki plačilnih storitev in plačila prek mobilnih telefonov ne bi smeli spadati pod omenjena pravila, saj te plačilne storitve niso primerljive s kreditnimi prenosi in neposrednimi bremenitvami.
- (7) Trenutno obstaja več plačilnih instrumentov, večinoma za plačila prek interneta, ki tudi uporabljajo mednarodno številko bančnega računa (IBAN – International Banc Account Number) in identifikacijsko kodo banke (BIC – Bank Identifier Code), in ki temeljijo na kreditnih prenosih ali neposrednih bremenitvah, vendar imajo dodatne značilnosti. Te sheme se bodo predvidoma razširile čez trenutne državne meje in bi lahko zapolnile potrebo potrošnikov po inovativnih, varnih in poceni plačilnih instrumentih. Da ne bi izključila takih shem s trga, bi se morala uredba o določitvi končnih datumov za kreditne prenose in neposredne bremenitve nanašati samo na kreditne prenose ali neposredne bremenitve, ki so osnova transakcij.

¹⁴ P6_TA(2009)0139

¹⁵ P7_TA(2010)0057

¹⁶ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf

¹⁷ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

¹⁸ UL L 266, 9.10.2009, str. 11.

- (8) Za izvedbo kreditnega prenosa mora biti račun prejemnika dostopen. Zato je treba na območju celotne Unije uveljaviti obvezo o dostopnosti, s katero se bo spodbudil uspešen prevzem teh plačilnih instrumentov. Poleg tega je za izboljšanje preglednosti primerno združiti navedeno obvezo in obvezo o dostopnosti za neposredne bremenitve iz Uredbe (ES) št. 924/2009 v enem samem aktu.
- (9) Tehnična interoperabilnost je predpogoj konkurence. Da bi vzpostavili integriran trg elektronskih plačilnih sistemov v eurih, je nujno, da obdelave kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev ne ovirajo tehnične prepreke in da je izvedena na podlagi shem, katerih osnovna pravila so upoštevana s strani večine ponudnikov plačilnih storitev iz večine držav članic in so enaka za čezmejne in izključno nacionalne transakcije s kreditnim prenosom ali neposredno bremenitvijo. Kjer je bila razvita več kot ena taka shema ali kjer obstaja več kot en plačilni sistem za obdelavo takih plačil, morajo biti te sheme in sistemi interoperabilni, da bi vsi uporabniki in ponudniki plačilnih storitev lahko uživali prednosti nedeljivih plačil v eurih znotraj celotne Unije.
- (10) Ključno je identificirati tehnične zahteve, ki nedvoumno določajo značilnosti, ki jih morajo upoštevati vseevropske plačilne sheme, ki bodo oblikovane pod ustrezno upravno ureditvijo, da bi dosegli interoperabilnost. Takšne tehnične zahteve ne bi smele ovirati prožnosti in inovativnosti, ampak bi morale biti odprte in nevtralne napram potencialnim novim razvojnim dogodkom in izboljšavam na plačilnem trgu. Zasnove morajo biti ob upoštevanju posebnih značilnosti kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev, še posebej v zvezi s podatkovnimi elementi, ki jih vsebuje plačilno sporočilo. Vsebovati bi morale tudi, zlasti za neposredne bremenitve, ukrepe za okrepitev zaupanja uporabnikov plačilnih storitev do uporabe takih instrumentov.
- (11) Tehnična standardizacija je temeljni pogoj integracije omrežij, kakršno je vseevropski plačilni trg. Uporaba standardov, ki so jih razvili mednarodni ali evropski organi za standardizacijo, bi morala biti obvezna od določenega datuma za vse zadevne transakcije. V okviru plačil bi to bili mednarodna številka bančnega računa (IBAN), identifikacijska koda banke (BIC) in sporočilni standard finančnih storitev „ISO 20022 XML“. Uporaba omenjenih standardov s strani vseh ponudnikov plačilnih storitev je torej pogoj popolne interoperabilnosti znotraj Unije. Zlasti je treba obvezno uporabo številke IBAN in kode BIC po potrebi v državah članicah spodbujati z obsežnimi ukrepi komuniciranja in olajševanja uporabe, da bi omogočili neoviran in enostaven prehod na vseevropski sistem kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev, zlasti za potrošnike.
- (12) Primerno bi bilo določiti datume do katerih bi morali vsi kreditni prenosi in neposredne bremenitve upoštevati omenjene tehnične zahteve, hkrati pa pustiti trg odprt za nadaljnji razvoj in inovacije.
- (13) Zaradi upoštevanja razlik med kreditnimi prenosi in neposrednimi bremenitvami bi morali zanj določiti ločena končna datuma za prehod. Vseevropski kreditni prenosi in neposredne bremenitve niso na enaki ravni zrelosti, saj so neposredne bremenitve bolj zapleten instrument kot kreditni prenosi in zato prehod na vseevropske neposredne bremenitve zahteva precej več sredstev kot prehod na vseevropske kreditne prenose.
- (14) Regulacija večstranskih pristojbin za izmenjavo za neposredne bremenitve je nujna za vzpostavitev nepristranskih konkurenčnih pogojev med ponudniki plačilnih storitev in s tem za omogočanje razvoja enotnega trga neposrednih bremenitev. Večstranske

pristojbine za izmenjavo na transakcijo za neposredne bremenitve omejujejo konkurenco med bankami prejemnikov plačil in dvigujejo stroške, ki jih te banke zaračunavajo prejemnikom plačil, kar vodi k skritim povišanjem cen za plačnike. Čeprav je dokazano, da je objektivna učinkovitost večstranskih pristojbin za izmenjavo na transakcijo omejena ali celo nikakršna, bi take pristojbine za transakcije, ki so zavrnjene, odklonjene, vrnjene ali razveljavljene, ker ne morejo biti pravilno izvršene (R transakcije), lahko prispevale k učinkovitemu dodeljevanju stroškov znotraj enotnega trga. Zato se zdi, da bi bilo za vzpostavitev učinkovitega evropskega trga neposrednih bremenitev koristno prepovedati zaračunavanje večstranskih pristojbin za izmenjavo (MIF) na transakcijo. Kljub temu pa bi morale biti R-transakcije dovoljene, če izpolnjujejo določene pogoje. V vsakem primeru pravila ne bi smela posegati v uporabo členov 101 in 102 PDEU pri večstranskih pristojbinah za izmenjavo za R-transakcije.

- (15) Zato bi morala biti možnost za uporabo večstranskih pristojbin za izmenjavo (MIF) za vsako transakcijo za nacionalne in čezmejne neposredne bremenitve časovno omejena, za uporabo pristojbin za izmenjavo za R-transakcije pa bi bilo treba določiti splošne pogoje.
- (16) V nekaterih državah članicah že obstajajo nekateri plačilni instrumenti, ki so v osnovi kreditni prenosi oziroma neposredne bremenitve, ki pa imajo zelo specifične funkcionalnosti, pogosto iz zgodovinskih ali pravnih razlogov. Transakcijski obseg takih produktov je običajno majhen, zato bi jih lahko razvrstili kot produkte tržnih niš. Prehodno obdobje za te produkte tržnih niš, dovolj dolgo za minimaliziranje učinkov prehoda na SEPA na uporabnike plačilnih storitev, bi moralo pomagati obema stranema trga, da se najprej osredotočita na prehod večine kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev, in s tem omogočiti čimprejšnje doseganje večine potencialnih koristi integriranega plačilnega trga v Uniji.
- (17) Za delovanje notranjega plačilnega trga v praksi je treba nujno zagotoviti, da bodo plačniki, kot so podjetja ali javni organi, lahko izvršili kreditni prenos na plačilni račun prejemnika preko ponudnikov plačilnih storitev, ki se nahajajo v drugih državah članicah in ki bodo dostopni v skladu s to uredbo.
- (18) Pristojni organi bi morali imeti ustrezna pooblastila za učinkovito izpolnjevanje svojih nalog v zvezi s spremljanjem ter za sprejetje vseh potrebnih ukrepov, s katerimi bi zagotovili, da ponudniki plačilnih storitev izpolnjujejo določbe te uredbe.
- (19) Države članice morajo v nacionalni zakonodaji določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za neupoštevanje določb te uredbe.
- (20) Da bi se zagotovila možnost uporabe pravnih sredstev v primerih nepravilne uporabe te uredbe, bi morale države članice določiti ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in druga pravna sredstva za reševanje sporov, ki zaradi take nepravilne uporabe nastanejo.
- (21) Zaželeno je, da Komisija pripravi poročilo o učinkovitosti določb te uredbe.
- (22) V zvezi s posodobitvijo tehničnih zahtev za kreditne prenose in neposredne bremenitve bi Komisija morala imeti pooblastila za sprejem delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe.

- (23) Ker bi morali ponudniki plačilnih storitev iz držav članic, ki niso del euroobmočja, opraviti več pripravljalnega dela, bi bilo treba tem ponudnikom plačilnih storitev odobriti odlog uporabe teh tehničnih zahtev za določen čas.
- (24) Za okrepitev pravne varnosti je primerno uskladiti časovne roke za pristojbine za izmenjavo, določene v členih 6 in 7 Uredbe (ES) št. 924/2009, z določbami iz te uredbe.
- (25) Uredbo (ES) št. 924/2009 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (26) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹⁹ ureja obdelavo osebnih podatkov v skladu s to uredbo.
- (27) Finančna sporočila v zvezi s plačili in prenosi znotraj SEPA so zunaj področja uporabe sporazuma med EU in ZDA z dne 8. julija 2010 o obdelovanju in prenašanju podatkov finančnih sporočil za potrebe Programa za sledenje financiranja teroristične dejavnosti²⁰.
- (28) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo same zadovoljivo doseči in se zaradi obsega ali učinkov ukrepa lahko bolje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski Uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, potrebnih za doseg navedenih ciljev,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila za izvedbo transakcij s kreditnimi prenosi in neposrednimi bremenitvami v eurih znotraj Unije, pri katerih se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata znotraj Unije oziroma pri katerih se edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahaja znotraj Unije.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
 - (a) plačilne transakcije, izvršene interno znotraj ponudnikov plačilnih storitev, kot tudi za plačilne transakcije med ponudniki plačilnih storitev za njihov lastni račun;
 - (b) plačilne transakcije, ki se obdelujejo in poravnavaajo s sistemi za plačila velikih vrednosti, pri katerih sta tako prvotni pobudnik kot končni prejemnik plačila ponudnika plačilnih storitev ;
 - (c) plačilne transakcije, izvedene preko plačilnih kartic, vključno z dvigi gotovine s plačilnega računa, katerih posledica ni kreditni prenos ali neposredna

¹⁹ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

²⁰ UL L 195, 27.07.2010, str. 1.

bremenitev na ali s plačilnega računa, označenega z osnovno številko bančnega računa (BBAN) ali mednarodno številko bančnega računa (IBAN);

- (d) plačilne transakcije, izvedene z uporabo telekomunikacijskih, digitalnih ali IT naprav, katerih posledica ni kreditni prenos ali neposredna bremenitev na ali s plačilnega računa, označenega z BBAN ali IBAN;
- (e) denarna nakazila, pri kateri se sredstva prejmejo od plačnika, ne da bi bil odprt plačilni račun plačnika ali prejemnika plačila, izključno z namenom, da se prenese določen znesek prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, in/ali kadar se taka sredstva prejmejo v imenu prejemnika plačila in se mu dajo na voljo.

3. V primeru, ko plačilne sheme temeljijo na plačilnih transakcijah s kreditnimi prenosi ali neposrednimi bremenitvami, imajo pa dodatne značilnosti, se ta uredba uporablja samo za navedene temeljne kreditne prenose ali neposredne bremenitve.

Člen 2 *Opredelitev pojmov*

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kreditni prenos“ pomeni plačilno storitev knjiženja v dobro plačilnega računa prejemnika plačila, pri čemer je plačilna transakcija ali serija plačilnih transakcij odrejena s strani plačnika na podlagi privolitve, ki jo da svojemu ponudniku plačilnih storitev;
- (2) „neposredna bremenitev“ pomeni plačilno storitev knjiženja v breme plačilnega računa plačnika, pri čemer je plačilna transakcija odrejena s strani prejemnika plačila na podlagi plačnikove privolitve;
- (3) „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima odprt plačilni račun in privoli v izvedbo plačilnega naloga s tega plačilnega računa;
- (4) „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je predvideni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;
- (5) „plačilni račun“ pomeni račun, voden v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev, ki se uporablja za izvrševanje plačilnih transakcij;
- (6) „plačilni sistem“ pomeni sistem za prenos sredstev v okviru formalnih in standardiziranih dogovorov ter skupnih pravil za obdelavo, obračun in/ali poravnavo plačilnih transakcij;
- (7) „plačilna shema“ pomeni zbirko pravil, praks in standardov za izvrševanje plačil med udeleženci sheme, ki je ločena od kakršnekoli infrastrukture ali plačilnega sistema, ki podpira njeno izvedbo med državami članicami in znotraj njih;

- (8) „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni katero koli od kategorij iz člena 1(1) Direktive 2007/64/ES ter fizične in pravne osebe iz člena 26 navedene direktive, ne vključuje pa institucij iz člena 2 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta²¹, ki jim je bila s strani države članice odobrena oprostitev, izvajana na podlagi člena 2(3) Direktive 2007/64/ES;
- (9) „uporabnik plačilnih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje;
- (10) „plačilna transakcija“ pomeni dejanje prenosa sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila, in ki je neodvisno od obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila, na katerih temelji;
- (11) „plačilni nalog“ pomeni vsakršno navodilo plačnika ali prejemnika plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvršitev plačilne transakcije;
- (12) „pristojbina za izmenjavo“ pomeni pristojbino, plačano med ponudnikom plačilnih storitev plačnika in ponudnikom plačilnih storitev prejemnika plačila za vsako transakcijo z neposredno bremenitvijo;
- (13) „večstranska pristojbina za izmenjavo“ pomeni pristojbino za izmenjavo, ki je predmet skupnega sporazuma, sklenjenega med ponudniki plačilnih storitev;
- (14) „BBAN“ pomeni identifikacijo številke plačilnega računa, ki enoznačno določa posamezni račun pri ponudniku plačilnih storitev v državi članici in ki jo je možno uporabiti le za nacionalne transakcije;
- (15) „IBAN“ pomeni mednarodno identifikacijo številke plačilnega računa, ki enoznačno določa posamezni račun pri enoznačno določenem ponudniku plačilnih storitev v državi članici, katerega sestavine so določene z ISO 13616, ki ga je sprejela Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO);
- (16) „BIC“ pomeni kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, katere sestavine določa ISO 13616, ki ga je sprejela Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO);
- (17) „standard ISO 20022 XML“ pomeni standard za razvoj elektronskih finančnih sporočil, kot ga je določila Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO), in ki vsebuje fizično predstavitev plačilnih transakcij v XML obliki, v skladu s poslovnimi pravili in smernicami izvajanja vseevropskih shem za plačilne transakcije, ki jih zajema ta uredba.

Člen 3 *Dostopnost*

Ponudnik plačilnih storitev, dostopen za nacionalne transakcije s kreditnim prenosom ali z neposredno bremenitvijo, ali za oboje, v eurih za določen plačilni račun, bo dostopen, v

²¹ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

skladu s pravili plačilne sheme, za transakcije s kreditnim prenosom in neposredno bremenitvijo, izvršenih s strani ponudnika plačilnih storitev iz katerekoli države članice.

Člen 4 *Interoperabilnost*

1. Ponudniki plačilnih storitev izvajajo kreditne prenose in neposredne bremenitve v okviru plačilne sheme, pri kateri so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) njena pravila so enaka za nacionalne in čezmejne transakcije s kreditnimi prenosi in neposrednimi bremenitvami med državami članicami in znotraj njih;
 - (b) udeleženci v shemi predstavljajo večino ponudnikov plačilnih storitev znotraj večine držav članic.
2. Plačilni sistemi in, kadar je primerno, plačilne sheme morajo biti tehnično interoperabilni s pomočjo uporabe standardov, razvitih s strani mednarodnih ali evropskih organov za standardizacijo.
3. Obdelave kreditnih prenosov in neposrednih bremenitev ne smejo omejevati tehnične ovire.

Člen 5 *Zahteve za transakcije s kreditnim prenosom in neposredno bremenitvijo*

1. Najkasneje [vstavite konkretni datum 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] bodo kreditni prenosi izvrševani v skladu s tehničnimi zahtevami iz točk 1 in 2 Priloge.
2. Najkasneje [vstavite konkretni datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] bodo neposredne bremenitve izvrševane v skladu s členom 6 in tehničnimi zahtevami iz točk 1 in 3 Priloge.
3. Ne glede na odstavka 1 in 2 lahko države članice določijo zgodnejše datume od tistih, določenih v odstavkih 1 in 2.
4. Komisija lahko spremeni Prilogo z namenom upoštevanja tehničnega napredka in razvoja na trgu. Ti ukrepi se bodo sprejemali z delegiranimi akti v skladu s postopkom, ki je določen v členu 12.

Člen 6 *Pristojbine za izmenjavo za neposredne bremenitve*

1. Brez poseganja v odstavek 2 se nobena večstranska pristojbina za izmenjavo za transakcijo z neposredno bremenitvijo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom ne bo uporabljalo za transakcije z neposredno bremenitvijo.
2. Za transakcije z neposredno bremenitvijo, ki jih ponudnik plačilnih storitev ne more ustrezno izvršiti zaradi zavrnitve, odklonitve, vračila ali razveljavitve plačilnega

naloga (R-transakcije), se lahko uporabi večstranska pristojbina za izmenjavo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) cilj ureditve mora biti učinkovito dodeljevanje stroškov na tisto stranko, ki je povzročila R-transakcijo, ob upoštevanju obstoja stroškov transakcije in cilja varstva potrošnikov;
- (b) pristojbine morajo biti osnovane samo na stroških;
- (c) Višina pristojbin ne sme presegati dejanskih stroškov obdelave R-transakcije pri najbolj stroškovno učinkovitem primerljivem ponudniku, ki je reprezentativna stranka večstranskega sporazuma v smislu obsega transakcij in narave storitev.
- (d) uporaba pristojbin v skladu s točkami (a), (b) in (c) bo preprečila ponudnikom plačilnih storitev zaračunavanje dodatnih pristojbin, povezanih s stroški, ki jih že zajemajo te pristojbine za izmenjavo, svojim uporabnikom plačilnih storitev.
- (e) ne sme obstajati nobena izvedljiva in gospodarna alternativa skupnemu sporazumu, ki bi vodila k enako ali bolj učinkovitemu obravnavanju R-transakcij ob enakih ali nižjih stroških za potrošnike.

Za namene iz prvega pododstavka se pri določanju pristojbin za R-transakcijo upoštevajo le kategorije stroškov, ki so neposredno in nedvoumno povezane z obdelavo R-transakcije. Ti stroški morajo biti natančno določeni. Razčlenitev višine stroškov, vključno z ločeno določitvijo vsake od njihovih sestavin, bo del skupnega sporazuma, ki bo omogočal enostavno preverjanje in spremljanje.

3. Odstavek 1 in pogoji, določeni v točkah (a), (b) in (d) odstavka 2, veljajo tudi za dvostranske in enostranske ureditve, ki imajo enakovreden cilj ali učinek.

Člen 7 *Oprostitev*

1. Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo oprostitev izpolnitve vseh ali le nekaterih zahtev, določenih v odstavkih 1, 2 in 3 člena 5, do [vstavite konkretni datum 36 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] za tiste transakcije s kreditnim prenosom ali neposredno bremenitvijo, katerih skupni tržni delež, na podlagi ugotovitev uradne plačilne statistike, ki jo letno objavlja Evropska centralna banka, znaša manj kot 10 % skupnega števila transakcij s kreditnim prenosom oziroma neposredno bremenitvijo v tej državi članici.
2. Države članice lahko pristojnim organom dovolijo oprostitev vseh ali le nekaterih zahtev, določenih v odstavkih 1, 2 in 3 člena 5 do [vstavite konkretni datum 60 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] za tiste plačilne transakcije, ki so se začele s plačilom s plačilno kartico na prodajnem mestu in katerih rezultat je neposredna bremenitev plačilnega računa, označenega z BBAN ali IBAN.
3. V primeru, da država članica dovoli svojim pristojnim organom uporabo oprostitve iz odstavkov 1 in 2, mora o tem obvestiti Komisijo najkasneje [vstavite konkretni

datum 6 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]. Država članica mora nemudoma obvestiti Komisijo o vseh kasnejših spremembah.

Člen 8 *Plačilna dostopnost*

1. Plačnik, ki uporablja kreditne prenose za prenos sredstev s svojega plačilnega računa na druge plačilne račune pri ponudnikih plačilnih storitev, ki se nahajajo v isti državi članici, ne sme zavrniti izvršitve kreditnih prenosov na plačilne račune pri ponudnikih plačilnih storitev, ki se nahajajo v drugi državi članici in so dostopni v skladu s členom 3.
2. Prejemnik plačila, ki uporablja neposredne bremenitve za prejem sredstev na svoj plačilni račun z drugih plačilnih računov pri ponudnikih plačilnih storitev, ki se nahajajo v isti državi članici, ne sme zavrniti prejema neposrednih bremenitev s plačilnih računov pri ponudnikih plačilnih storitev, ki se nahajajo v drugi državi članici in so dostopni v skladu s členom 3.

Člen 9 *Pristojni organi*

1. Države članice kot pristojne organe, odgovorne za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, imenujejo bodisi javne organe ali organe, ki jih priznavajo nacionalno pravo ali javni organi in so izrecno pooblaščen za ta namen s strani nacionalnega prava (npr. nacionalne centralne banke). Države članice lahko imenujejo obstoječe organe, da delujejo kot pristojni organi.
2. Države članice obvestijo Komisijo o pristojnih organih iz odstavka 1 najkasneje [*vstavite konkretni datum* 6 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]. Vsako naknadno spremembo v zvezi s temi organi morajo nemudoma sporočiti Komisiji.
3. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi iz odstavka 1 vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog. Kadar je na ozemlju države članice več organov, pristojnih za zadeve, ki jih ureja ta uredba, država članica zagotovi, da ti organi tesno sodelujejo in učinkovito opravljajo svoje naloge.
4. Pristojni organi učinkovito spremljajo upoštevanja določb te uredbe ter sprejemanje vseh potrebnih ukrepov za zagotavljanje takšnega upoštevanja.

Člen 10 *Kazni*

Države članice bodo najkasneje [*vstavite konkretni datum* 6 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] določile predpise o kaznih, ki se bodo uporabljale za kršitve te uredbe, ter sprejele vse potrebne ukrepe za zagotavljanje njihovega izvajanja. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice morajo obvestiti Komisijo o navedenih določbah najkasneje [*vstavite konkretni datum* 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] ter brez odlašanja tudi o vseh kasnejših spremembah navedenih določb.

Člen 11

Izvensodni pritožbeni postopki in postopki za izvensodno reševanje sporov

1. Države članice bodo vzpostavile ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in postopke izvensodnega reševanja sporov, ki izhajajo iz določb te uredbe, med uporabniki plačilnih storitev in njihovimi ponudniki plačilnih storitev. V ta namen bodo države članice, če je možno, pooblastile obstoječe organe oziroma ustanovile nove.
2. Države članice morajo o pristojnih organih iz odstavka 1 obvestiti Komisijo najkasneje [vstavite konkretni datum 6 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]. O vsaki naknadni spremembi v zvezi s temi organi morajo nemudoma obvestiti Komisijo.

Člen 12

Izvrševanje delegiranih pooblastil

1. Komisiji se za nedoločen čas podelijo pooblastila za sprejetje delegiranih aktov iz člena 5(4). Člen 15 se uporablja, kadar to zahtevajo nujni razlogi.
2. Takoj po sprejemu delegiranega akta Komisija o tem hkrati obvesti Evropski parlament in Svet.
3. Za na Komisijo preneseno pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov veljajo pogoji, določeni v členih 13 in 14.

Člen 13

Preklic delegiranja

1. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče pooblastilo iz člena 5(4).
2. Institucija, ki začne notranji postopek za odločanje o morebitnem preklicu pooblastila, mora o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem času pred sprejetjem končne odločitve, pri čemer navede pooblastilo, ki bi lahko bilo preklicano, ter razloge za preklic.
3. S to odločitvijo o preklicu preneha v njem opredeljeno pooblastilo. Veljati začne nemudoma ali na v njem navedeni datum. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Objavi se v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 14

Ugovarjanje delegiranim aktom

1. Evropski parlament in Svet lahko ugovarjata zoper delegirani akt v dveh mesecih od dne uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se to obdobje podaljša za en mesec.
2. Če po izteku tega obdobja niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu, se ta objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na datum, naveden v njem.

Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in lahko začne veljati pred koncem navedenega obdobja, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo, da ne nameravata ugovarjati.

3. Če Evropski parlament ali Svet ugovarja sprejetemu delegiranemu aktu, ta akt ne začne veljati. Institucija, ki ugovarja, navede razloge za ugovor zoper delegirani akt.

Člen 15 *Nujni postopek*

1. Delegirani akt, sprejet v okviru nujnega postopka, začne veljati brez odlašanja in velja pod pogojem, da nobena od institucij ne ugovarja v skladu z odstavkom 2. Obvestilo o sprejetju takega akta, naslovljeno na Evropski parlament in Svet, mora vsebovati razloge za uporabo nujnega postopka.
2. Evropski parlament in Svet lahko ugovarjata zoper delegirani akt v šestih tednih od dne uradnega obvestila. V takem primeru bo akt prenehal veljati. Institucija, ki ugovarja, mora navesti razloge za ugovor zoper delegirani akt.

Člen 16 *Pregled*

Najkasneje [vstavite konkretni datum 3 leta po začetku veljavnosti] Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Evropski centralni banki poročilo o izvajanju te uredbe, ki mu po potrebi priloži predlog.

Člen 17 *Prehodne določbe*

1. Ponudniki plačilnih storitev iz držav članic, katerih valuta ni euro, morajo izpolniti zahteve iz člena 3 do 31. oktobra 2014. Če katera od teh držav članic uvede euro kot valuto pred 1. novembrom 2013, morajo ponudniki plačilnih storitev iz te države članice izpolniti zahteve iz člena 3 v roku enega leta od datuma pridružitve zadevne države članice k euroobmočju.
2. Ponudniki plačilnih storitev iz držav članic, katerih valuta ni euro, morajo izpolnjevati zahteve iz člena 4 in točk 1 in 2 Priloge za kreditne prenose v eurih ter zahteve iz člena 4 in točk 1 in 3 Priloge za transakcije z neposredno bremenitvijo v eurih najkasneje [vstavite konkretni datum 4 leta po začetku veljavnosti te uredbe]. Če katera od teh držav članic uvede euro kot valuto prej kot [vstavite konkretni datum 3 leta po začetku veljavnosti te uredbe], morajo ponudniki plačilnih storitev iz te države članice izpolniti omenjene zahteve v roku enega leta od datuma pridružitve zadevne države članice k euroobmočju.

Člen 18 *Sprememba Uredbe (ES) št. 924/2009*

Uredba (ES) št. 924/2009 se spremeni:

1. V členu 6 se izraz „pred 1. novembrom 2012“ nadomesti z naslednjim izrazom: „pred [vstavite konkreten datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]“.
2. Člen 7 se spremeni:
 - (a) v odstavku 1 se izraz „pred 1. novembrom 2012“ nadomesti z naslednjim izrazom: „pred [vstavite konkreten datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]“.
 - (b) v odstavku 2 se izraz „pred 1. novembrom 2012“ nadomesti z naslednjim izrazom: „pred [vstavite konkreten datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]“.
 - (c) v odstavku 3 se izraz „pred 1. novembrom 2012“ nadomesti z naslednjim izrazom: „pred [vstavite konkreten datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]“.
3. Člen 8 se črta.

Člen 19
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA
TEHNIČNE ZAHTEVE (ČLEN 5)

- (1) Sledeče tehnične zahteve veljajo tako za **kreditne prenose** kot za **neposredne bremenitve**:
- (a) Ponudniki plačilnih storitev in uporabniki plačilnih storitev uporabljajo IBAN kot identifikacijo plačilnih računov, ne glede na to, ali se tako ponudnik plačilnih storitev plačnika kot tudi ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata oziroma ali se edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahaja v isti državi članici ali pa se eden izmed ponudnikov plačilnih storitev nahaja v drugi državi članici.
 - (b) Ponudniki plačilnih storitev bodo ob pošiljanju plačilne transakcije k drugemu ponudniku plačilnih storitev ali v plačilni sistem uporabljali sporočilne formate, ki temeljijo na standardu ISO 20022 XML
 - (c) Kadar uporabnik plačilnih storitev naroči ali prejme več posameznih prenosov sredstev, ki so v namen pošiljanja speti skupaj, se uporabijo sporočilni formati na podlagi standarda ISO 20022 XML.
 - (d) Podatkovno polje nakazila mora dovoljevati 140 znakov. Plačilne sheme lahko dovoljujejo večje število znakov, razen če pri napravi, ki se uporabi za prenos informacij, obstajajo tehnične omejitve, povezane s številom znakov – v tem primeru velja kot omejitev tehnična zmogljivost naprave.
 - (e) Podatki o referenci nakazila in vse ostale sestavine podatkov, ki se pošiljajo v skladu s točkama 2 in 3 te priloge, se prenašajo v celoti in brez sprememb med ponudniki plačilnih storitev vzdolž celotne plačilne verige.
 - (f) Ko bodo podatki dostopni v elektronski obliki, morajo plačilne transakcije omogočati popolnoma avtomatizirano elektronsko obdelavo na vseh stopnjah obdelave vzdolž plačilne verige, kar omogoča elektronsko izvedbo celotnega plačilnega postopka, brez potrebe po ponovnem vnašanju ali ročnem posredovanju. Omenjeno velja tudi za izredno obdelavo transakcij s kreditnim prenosom in neposredno bremenitvijo, kadarkoli je mogoče.
 - (g) Plačilne sheme ne bodo določale minimalnega praga zneska plačilne transakcije, nad katerim bi bili možni kreditni prenosi in neposredne bremenitve.
 - (h) Za plačilne sheme ne bo veljala obveznost, da morajo izvajati kreditne prenose in neposredne bremenitve, ki presegajo znesek 999 999 999,99 EUR.
- (2) Poleg zahtev, navedenih v točki (1), bodo za transakcije s **kreditnim prenosom** veljale tudi naslednje zahteve:
- (a) Prejemnik kreditnega prenosa sporoči svojo IBAN in BIC kodo svojega ponudnika plačilnih storitev svojim plačnikom vsakokrat, ko se zahteva kreditni prenos.

- (b) Sledeče obvezne sestavine podatkov, ki jih posreduje plačnik svojemu ponudniku plačilnih storitev, se posredujejo vzdolž verige plačil do prejemnika plačila, v skladu z obveznostmi, ki jih določa nacionalna zakonodaja za izvajanje Direktive 95/46/ES:
 - (i) ime plačnika in/ali IBAN plačnikovega računa;
 - (ii) znesek kreditnega prenosa;
 - (iii) IBAN prejemnikovega računa;
 - (iv) ime prejemnika plačila;
 - (v) informacije o nakazilu, če obstajajo.
- (c) Poleg tega plačnikov ponudnik plačilnih storitev sporoči prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev naslednje obvezne sestavine podatkov:
 - (i) BIC plačnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
 - (ii) BIC prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
 - (iii) identifikacijsko kodo plačilne sheme;
 - (iv) datum poravnave kreditnega prenosa;
 - (v) referenčno številko sporočila o kreditnem prenosu plačnikovega ponudnika plačilnih storitev.
- (3) Poleg zahtev, navedenih v točki (1), bodo za transakcije z **neposredno bremenitvijo** veljale tudi naslednje zahteve:
 - (a) Plačnik sporoči svoj IBAN in, če je potrebno, BIC kodo svojega ponudnika plačilnih storitev prejemniku plačila le enkrat pred prvo transakcijo z neposredno bremenitvijo.
 - (b) Ob prvi transakciji z neposredno bremenitvijo in ob enkratnih transakcijah z neposredno bremenitvijo ter ob vsaki naslednji transakciji z neposredno bremenitvijo pošlje prejemnik plačila informacije, povezane s pooblastilom, svojemu ponudniku plačilnih storitev. Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ob vsaki transakciji z neposredno bremenitvijo prenese omenjene informacije, povezane s pooblastilom, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev.
 - (c) Plačnik mora imeti možnost svojemu ponudniku plačilnih storitev določiti omejitve prevzema neposrednih bremenitev na določen znesek ali časovni okvir ali oboje.
 - (d) Kadar dogovor med plačnikom in prejemnikom plačila izključuje pravico do povračila, bo plačnikov ponudnik plačilnih storitev, pred bremenitvijo

plačnikovega računa, na plačnikovo zahtevo pri vsaki transakciji z neposredno bremenitvijo preveril, na podlagi informacij, povezanih s pooblastilom, ali je znesek transakcije z neposredno bremenitvijo enak znesku iz dogovorjenega pooblastila.

- (e) Plačnik mora imeti možnost svojemu ponudniku plačilnih storitev naročiti, da blokira katere koli neposredne bremenitve plačnikovega računa, ali da blokira katere koli neposredne bremenitve, ki prihajajo od enega ali več opredeljenih prejemnikov plačil, ali da dovoli neposredne bremenitve samo od enega ali več opredeljenih prejemnikov plačil.
- (f) Soglasje se da tako prejemniku plačila kot plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev (neposredno ali posredno preko prejemnika plačila), pooblastila pa bodo, skupaj s kasnejšimi spremembami in/ali preklici, shranjena pri prejemniku plačila ali pri tretji osebi v imenu prejemnika plačila.
- (g) Prejemnik plačila sporoči svojemu ponudniku plačilnih storitev naslednje obvezne sestavine podatkov, ki bodo posredovani vzdolž plačilne verige do plačnika:
 - (i) vrsta neposredne bremenitve (ponavljajoča se, enkratna, prva, zadnja ali vračilo);
 - (ii) ime prejemnika plačila;
 - (iii) IBAN prejemnikovega plačilnega računa, na katerega bo preneseno nakazilo;
 - (iv) ime plačnika;
 - (v) IBAN plačnikovega plačilnega računa, s katerega bo izvedeno nakazilo;
 - (vi) enoznačna referenca pooblastila;
 - (vii) datum podpisa pooblastila;
 - (viii) znesek prevzema;
 - (ix) enoznačna referenca pooblastila, kot jo je sporočil prvotni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo (če je bilo pooblastilo kasneje prevzeto s strani drugega prejemnika plačila);
 - (x) identifikacijska oznaka prejemnika plačila;
 - (xii) identifikacijska oznaka prvotnega prejemnika plačila, ki je izdal pooblastilo (če je bilo pooblastilo kasneje prevzeto s strani drugega prejemnika plačila);
 - (xiii) informacija o nakazilu, če jo prejemnik plačila pošlje plačniku.
- (h) Poleg tega mora prejemnikov ponudnik plačilnih storitev sporočiti plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev naslednje obvezne sestavine podatkov:

- (i) BIC koda prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
- (ii) BIC koda plačnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
- (iii) ime plačnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
- (iv) identifikacijska koda plačnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
- (v) ime prejemnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
- (vi) identifikacijska koda prejemnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
- (vii) identifikacijska koda plačilne sheme;
- (viii) datum izvršitve prevzema;
- (ix) referenca za prevzem prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev;
- (x) vrsta pooblastila;
- (xi) rok prevzema.